

Retka slika na trgu Slobode u Novom Sadu, gde se okupila izmešana grupa studenata Novosadskog univerziteta i studenata iz Portugalije. Bio je to praznik lepote, dobrog raspoloženja, opuštenog drugarskog razgovora koji nas je privukao. Novosađani su Portugaliju, dobro upoznali na uspešnim prezentacijama tokom 78. Međunarodnog poljoprivrednog sajma prošle, 2011. godine, kao Zemlju partnera. Portugalci su se predstavili svojom poljoprivredom, vinogorjem, muzikom, kulturom, a portugalski jezik, kulinarski specijaliteti i duh mogli su se probati i osetiti na svim viđenijim mestima u gradu.

Studenti četvrte godine fizike sa novosadskog Univerziteta, Uroš Raonić iz Sombora i njegov drug Strahinja, upoznali su se sa Portugalcima na Prvom skupu studenata u Gracu, posle čega je usledila prepiska i planovi studenata fizike, medicine i dr. iz Lisabona posete naš grad. Ali, cilj njihove avanture bilo je upoznavanje Balkana. Avionom su došli do Zagreba, gde su iznajmil rent-a car i preko Hrvatske i Bosne došli i do našeg grada, u kome nameravaju da provedu produženi vikend. Gostoprимstvo im je pružila naša sugrađanka, koja će im biti glavni vodič kroz kulturni i noćni život grada.

Mi smo ih upoznali posle svega pet sati provedenih u Novom Sadu, gde su sa interesovanjem posmatrali župnu crkvu Imena Marijina ili Katedralu, u samom centru grada, pripremljeni da dolaze u pravoslavnu Srbiju. Prve impresije Srbijom su iznenadujuće pozitivne, grad Novi Sad im se čini zanimljivim, ni po čemu sličnim Lisabonu, i nije skup.

Ovo je bio samo šlagvort za pitanja koja se nameću o našoj mladosti i našim studentima koji su željni znanja i novih senzacija, i često uskraćeni iskustava ovakve vrste. Sposobni mladi ljudi na nešem Unverzitetu se na raznorazne načine dovijaju kako bi otisli u neku drugu zemlju. Prvo su bile sankcije, pa 1999. godina, a sve vreme kriza... Posle smo dobili beli šengen, ali finansijska situacija roditelja dece koja se školuje, nije se mnogo popravila. Jedini način da se ode u inostranstvo su eksurzije u srednjim školama i na fakultetu, ali često bez vaspitno-obrazovne konotacije, tj. bez osnovne svrhe zbog koje su i nastale. Drugi način odlaska u inostranstvo jeste preko projekata, učešćem na konkursima, a to je ipak mogućnost koju dobije ograničen broj studenata.

Naši portugalski poznanici naglasili su da je njihova zemlja takođe zahvaćena krizom, ali da se život normalno odvija. Pored jakih studentskih asocijacija na Univerzitetima, i benefita koje studenti imaju, mlađi ljudi mogu da izraze svoju mladost u svim vidovima zabava, noćnih izlazaka i putovanjima. Avanture tipa „upoznajte Balkan“, ne moraju biti skupe, ali time ni manje atraktivne, jer se snalaze i dojavaju na raznorazne načine. S druge pak strane, iskustvo stečeno na ovaj način, ovim mlađim ljudima ostaće od neprocenjivog značaja do kraja života. Prednost putovanja u sopstvenoj režiji je što možeš da ideš tamo gde te interesuje, vođen i izazvan nekim posebnim porivima, da upoznaš mnogo novih ljudi... Mali broj naše dece bi moglo sebi da priuštene ovakva putovanja.

Saznali smo i to da je Portugalija zemlja sporta, a fudbal, jedan od izgovora balkanskih njegovo drugo ime. Za Murinja navijaju svi, bez obzira koji klub trenira. U domaćem prvenstvu podeljeni su na navijače Sportinga i Benfike, ali im to ne smeta da se druže.

Oprostili smo se sa njima uz želju da se što bolje provedu u našem gradu i našoj zemlji, i da se ponovo vidimo na letu, u julu na Exit festivalu, za koji su čuli, ali nikada nisu bili. Njihovi osmesi i oduševljenje Novim Sadom i Novosađanima, nagoveštavaju da ćemo ih ponovo sresti.